

SLOVENSKI NAROD.

do je vsak dan srečer izvzemši nedelje in praznike ter velja po podlagi prejemar za avstro-ugrske dežele na vse leto 25 K., na pol leta 12 K., na četrt leta 6 K. 50 h., na en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 12 K., na pol leta 12 K., na četrt leta 6 K., na en mesec 2 K. Kdor kodi sam ponj, plača na vse leto 22 K., na pol leta 11 K., na četrt leta 5 K. 50 h., na en mesec 1 K. 20 h. — Za Nemško celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Amerikos leto 20 K. — Na naročje brem istodebitne vpuščljive naročnine se ne osira. — Za osmanilje se plačuje od petostopnega peti-vrste po 14 h., če se osmanila tiski enkrat, po 12 h., če se tiski dvakrat in po 10 h., če se tiski trikrat ali večkrat. — Dopolni naj se izvoz frankovati. — Rekuperacijski se ne vradijo. — Uredništvo in upravnost je v Književnih zvezkih št. 5. — Upravnost naj se blagovoljno pošiljati naročnine, rekvizitije, osmanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telepon št. 84.

Praznemško številko po 10 h.

Upravnost telepon št. 85.

Izjemno stanje.

Slovenskemu narodu ni bilo nikdar postljano z rožicami, vedno samo s trnjem, toda še nikdar ni tako bridočut, kako kruta zna biti državna sila, kakor sedaj.

Veljavni zakoni nalagajo državljanom dolžnosti, dajejo jim pa tudi pravice, toda sedaj ima vsakdo čut, kakor da so ostale samo dolžnosti, pravice pa da so se skrle skoči na nič.

Zakonite oblasti so dobile naročilo postopati kar najstrožje. To naročilo se tolmači tako, da se mora iz vsake muhe narediti slona in vsak ponizni prestopek napihniti v strahovito hudodelstvo.

Zaplenjevanje časopisja, zlasti našega lista, se praktikuje tako, da temu ni primere na svetu, in si človek nehote želi, da bi se pri nas uvela cenzura, kakor so jo imeli na Rusku pred revolucionjo, ker bi bila taká cenzura še vedno boljša in bi se dala laglje prenašati od sedanjih razmer. Zakoni jamicijo vsakomur svobodno izražanje svojega mnenja. Vsak list sme po zakonu pisati ne le o dejstvih samih, nego jih tudi ocenjevati in kritikovati. vsak list sme svoje ideje propagirati in nasprotne zavračati in pobijati. To je njegova pravica, a ta pravica je sedaj izginila s spremnim tolmačenjem pojma »hujskanje«.

Konfiskacijska praksa kakor se je sedaj uvela, pomeni ne le znatno materialno oskodovanje prizadetih listov, nego tudi neznosno omejevanje svobode tiska in nam predvičuje, kako nujno je potrebna reforma tiakovnega zakona.

Se hujše pa je postopanje javnih oblasti glede oseb, ki so obdolžene, da so se udeležile kaké demonstracije ali sicer storile kaj kaznivega. Slučaj 15letnega Kadunca je pokazal, kako se tolmačijo najstrožja naročila, ki so jih dobile oblastnike. 15leten deček je vrgel kamen na dragone. Ta kakor oreb deleb kamen ni nikogar zadel, razen straže sploh nihče ni zapazil tega, da je bil vržen tak kamenček — a fanta so držali ves teden v preiskovalnem zaporu, dasi je bolan in obtožili so ga zaradi hudodelstva.

Tudi zdaj je v preiskovalnem zaporu mnogo oseb, ki bi se v drugih razmerah čisto gotovo ne zadrževali v ječi niti eno uro. V ječi sta celo dva visokošolca zaradi polnoma privatnega konflikta z nekim oficirji, zaradi konflikta, ki obsegava kvečjemu žaljenje časti in nicesar več. In tudi ti visokošolci se sedaj v ječi in proti njim se vodi pre-

iskava zaradi hudodelstva, češ, da bi bilo njihovo postopanje mogočo povzročiti nemir in izgrad. Napad polročnika Mayerja na časnikarja Pirca bi bil lahko provzročil še veliko večje izgredne, samo slučaj je, da se to ni zgodilo, a vendar se Mayer svobodno spreha po mestu in prepeva mimo hotela »Union«.

Kamor pogledamo: izjemne razmere, izjemno stanje. To izjemno stanje se je uvedlo kar kratkim potom. Ministrski predsednik Beck je vse to z nekaterimi resortnimi ministri odredil kar pod roko. Za proglašitev izjemnega stanja je treba sklep na ministrskem svetu. Takega sklepa na ministrski predsednik Beck seveda ne more dosegči, že ker za to ne pridobi čeških ministrov. Toda Beck si je znal pomagati in ustvaril je s »tolmačenjem« zakonov faktično izjemno stanje, ustvaril izjemne razmere, kakršnih ni nikjer v državi. Zamogel je to storiti toliko laglje, ker državni pravdniki ne neodvisen kakor sodniki, nego mora izvrševati povelja politične oblasti in ker so naši zakoni taki, da so »tolmačenju« nihče dolobi odprtva vrata na stežaj.

Prestali bomo tudi to dobo, prestali tudi to izjemno stanje in dobili tudi zadoščenje za vse krijece, ki so nam storile. Najsijsajnejše začenšenje pa si lahko izvojujemo sami s tem, da neustrašno in brezobjektivno izvršujemo program gospodarskega in narodnega osamosvojenja Slovencev.

Deželni zbori.

Gradec, 1. oktobra. Trški občini Gornji grad se je dovolilo pobičati 170odstotne, občini Virštanji pa celo 180odstotne občinske doklade. — Poslane dr. J. a n k o v i ē je predlagal, naj deželni zbor izpostoji pri finančnem ministrstvu, da se lastnikom žag in mlinoval v sledi letošnje sile odpisajo pridobinški davki.

Praga, 1. oktobra. Položaj je nespremenjen. Jutri je zopet seja deželni zbor, ki pa jo Nemci znoti so nam storile. Najsijsajnejše začenšenje pa si lahko izvojujemo sami s tem, da neustrašno in brezobjektivno izvršujemo program gospodarskega in narodnega osamosvojenja Slovencev.

Inomost, 1. oktobra. V danšnji seji se je določilo število rekrutov za deželne strelice.

Vojni proračun.

Dunaj, 1. oktobra. Glasilo ministrskega predsednika barona Becka poroča o vojnem proračunu, ki se predloži delegacijam, da se bodo v njem zahtevali večji krediti za izboljšanje hrane in plače moštva in za zvišanje plače častnikom. Moštvo se sicer ne zviša plača direktno, temuč se tako uredi, da mu za razne drobnarije in perilo ne bo treba iz-

dajati denarja, temuč preskrbi vse vojna uprava. Častnikom pa se zvišajo plače že s 1. oktobrom t. l. Do meseca marca 1909. se ustanovi pri pehoti in lovecih 70 novih oddelkov za strojne puške. Za te namene se zviša vojni proračun prihodnje leto za 1 $\frac{1}{2}$ milijona kron. Letošnji vojni proračun pa bo zahteval večji obrok na račun 165 milijonskega kredita za nove topove.

Budimpešta, 1. oktobra. »Az Ujság« poroča, da namerava vladu že letos in delegacijah zahteviti zvišanje rekrutnega kontingenta, in sicer na podlagi pakta, ki se je sklenil svoječasno med kromi in sedanjo ogrsko vlado. Dogovor namreč določa, da se v slučaju brezobjektivne potrebe mora dovoliti večilo rekrutov. Taka potreba je baje sedaj vsled nameravane aneksije Bosne in Hercegovine. — Te veste si s kompetentne strani zanikajo.

Politični položaj.

Praga, 1. oktobra. Nemški poslanec nočeo ničesar blišati o pomirjenju v deželnem zboru ter so zavrnili najkulantnejše češke predlogne.

Nemci pa niti nočeo jasno povedati, česa zahtevajo. Iz vsega tega so se v vladnih krogih prepričali, da hočejo Nemci s svojo obstrukcijo vreči koalicijo ministrstvo. Ministrski predsednik baron Beck je naprosil ministra Fiedlerja in Praška ter nemškega ministra Pradeja, naj na daljajo se prizadevanji za pomirjenje med strankama. Dosedaj so bila vsa prizadevanja zaman. Ako se položaj ne pojasni do vrnitve barona Becka iz Budimpešte, podasta baje češka ministra demisijo. — Parlamentarni komisiji obeh najmočnejših čeških klubov, Mladočehov in čeških agrarcev, sta včeraj sklenili soglasno, ako se češki deželni zbor od godi, onemogoči se tudi delovanje državnega zabora s tem, da Čehi izstopijo iz koalicije.

Namere glede Bosne in Hercegovine.

Borolin, 1. oktobra. Politični resni časopisi prinašajo z Dunaja brzjavke, da se aneksija Bosne in Hercegovine proklamira v najkrajšem času, in sicer že do ali s prestolnim govorom pri otvoritvi delegacij dne 8. oktobra ali pa še prej. Pri raznih ministrskih sestankih pretečene mesecu se je doseglo v tej stvari popolno sporazumljene, le Anglia se še nekaj obotavlja.

Dunaj, 1. oktobra. »N. Wr. Tagblatt« poroča iz »zanesljivega vira«, da bo v letošnjem prestolnem govoru jasna izjava glede Bosne in nekaj imam na sreču zanjo. In sta se preprala pozno v noč. Kar se prebudi Suzana in pride k vratom.

»Angela bi se bala?« se zasmijeje Suzana. »O, le naprej, mladi priatelj! Gotovo si truden, ker prihajaš od tako daleč. Spočij se pri meni!«

Prelepa grešnica Suzana odpre angelu vrata, in ko je vstopil, začne tako presladko prepevati, da je kar onemel nedolžni nebeski gost.

Pela je in žvrgolela, še veliko lepše, kakor znajo v raju, in angel je bil hipoma očaran. Na klop je sedel in se namestu zagledal in zaljubil v lepo grešnico.

Ostat je pri njej noč in dan.

* * *

»Vseeno moram pogledati,« pravi tretji dan Gospod Bog v nebesih, »kaj je z mojim angelom! S tem pa glavevem! Pa saj ni napravil zopet kake neumene!«

Pogleda in vidi: Tam sedi angel v hiši lepe grešnice in ves je zamaknjen vanjo. Tako jo verno gleda, kakor ni gledal nikoli v njegovo obličje. A Suzana poje, pa stopi k angelu in ga objame in poljubi.

»Ti presneta Suzana, me je že zopet ukanal! Kaj te pa zdaj! Celotna angela mi je zapeljala, pa bi mladih fantov ne! Hm, hm!«

nekaj imam na sreču zanjo.«

In sta se prepričala pozno v noč.

Kar se prebudi Suzana in pride k vratom.

»Angela bi se bala?« se zasmijeje

Hercegovine, toda o aneksiji ne bo besede. Prestolni govor bo le napovedal, da se ustanove okrajni zastopi v Bosni in Hercegovini.

Spremembe pri hrvaški deželni vladi.

Budimpešta, 1. oktobra. V političnih krogih se govori, da pravljiva vlada naglo pomirjenje Hercegovine, za kar je treba važnih osebnih sprememb, in sicer postane ban Rauch hrvaški minister, dočim dobesedno hrvaški minister Josipović visoko dostenjanstvo na dvoru. Za hrvaškega bana je določen grof Stefan Erdödy.

Razkol v stranki nemadžarskih poslancev.

Budimpešta, 1. oktobra. V stranki nemadžarskih poslancev oziroma državnega zabora je nastal razkol, ker so se radikalni Srbi odcepili od stranke. Radikalni Srbi so storili to, ker bi bili sicer itak izključeni iz stranke zaradi svojega dvoumneg postopanja. Radikalni Srbi pristopajo baje v kup smodnika! Sedaj se vpraša, kaka kazan se bo prisodila temu orjaškemu ekscentru? To kazan zatevamo, in če niso naši poslanci v delegacijah ničvredne šlage, se bodo ti zahtevi cele Ljubljane pridružili! Pa še druga okolščina je, ki daje misli. Lajtenant Mayer je dolgo časa hodil po Prešernovi ulici gor in dol, ter prežal na svojo žrtev. Pri tem pa ni bil sam. Navzočih je bilo nekoliko tovarišev, ki so čakali pred Perlesovo vežo ter bili na vse pravljeni. Iz tega se logično sklepa, da je bil atentat dogovoren. Naše mnenje je, da je poleg prebivalstva tudi vojaštvo poklicano, da vse opušča, kar bi utegnilo kaliti javni mir. Opuščamo vsako daljšo pripombo. Ali tudi v tem pogledu zahtevajo stroge preiskave. Pravico za vse! Sicer pa mislimo, da bi bil zopet čas, da se snide mestni svet v posvetovanje o Mayerjevi klofuti. Pri ti seji bi se lahko kaj spregovorilo o konfiskacijah in o državnem pravniku Neubergerju. Mestni svet stoj nepristano na straži!

Za neodvisnost Bolgarije.

Carigrad, 1. oktobra. Veliki vezir Kiamil paša je izjavil, da bi proklamacija neodvisnosti Bolgarije pomenila za turško vlado casus beli. Zato upa, da se Bolgarija ne odoci za ta skrajno nevarni korak.

Vstaši v Macedoniji ozivljeni.

Carigrad, 1. oktobra. Odkar je nastal med Bolgarijo in Turčijo konflikt, so se bolgarske čete v Macedoniji iznova ozivele ter preganjajo posebno Grke. Sicer so ob proglašitvi ustave bolgarski vstaši izročili orožje mladoturskemu odboru, toda nenavadno naglo so se zopet organizirali in oborozli. Apostolova četa je napadla grško vas Sorba. V Urulu so bolgarski vstaši ubili turškega orožnika. Južno Bitolja in Prilepa napadajo in more Bolgari Srbe. V Prilepu so Srbi prijeli enega napadalcev ter ga linčali. V okraju Ohrida provzroča bolgarski vojvoda Jevanski s svojo četo popolno anarhijo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. oktobra

Nekaj mirnih pripomemb. »Fremdenblatt« je omedleval, ker se je dr. Tavčar pritoževal, da se vojaška azistenca poverila tukajšnjemu nemškemu polku. Da ta pritožba

Zmajevanje je z glavo Gospod Bog in premisljeval. Kar ti jo najde in reče: »Ta bo prava!«

Modri angel je stal za njegovim hrbtom, in se obrne nanj:

»No, sam vidiš, kako me je speljal Suzana! Angela mi je vzela, in z lepa ga ne dobim nazaj. Ni druge, ti moraš na zemljo in že je stal pred hišico lepe Suzane.«

Prelepa grešnica Suzana odprela vrata, in ko je vstopil, začne tako presladko prepevati, da je kar onemel nedolžni nebeski gost.

Modri angel se je z zlatim prstom dotaknil čela in pomenljivo pogledal Gospoda.

»Ni odloga! Suzana povej, da ji odpuščam vso kazan, samo angela naj mi vrne!«

Kar zabliskalo se je po nebesih in po zemlji, ko je modri in postarni angel razprostril peroti in planil k Suzani.

»Vse ti je Bog odpustil, le angela mu daj nazaj. Živi in se dobro imej!«

Joj, kako se je zasmejala Suzana! Takšen smeh je bil, da se je slišal do samih nebes.

Zgrda in komaj, komaj je spravil modri angel mladega tovariša od Suzane, ki se je še pred nebeskimi durmi oziral na zemljo po lepi grešnici.

ni bila brez podlage, vidimo sedaj, ko je lajtenant Mayer napadel mirnega človeka na ulici ter ga oklopljal. To je dejstvo, ki se ne more utajiti. Če je pa tako, potem nam bo slavno državno pravdinstvo pač moral dovoliti, da izrecemo nekaj mirnih pripomemb. Okolščina, la je mogel Mayer dognati tako brutalnost, da dokazuje, da je Ljubljana sedaj že zelo pomirjena. Povsod drugod bi bila pri taki priliki kri tekla! Vzličnu, ki nalašč meče pričlane žveplenke v kup smodnika! Sedaj se vpraša, kaka kazan se bo prisodila temu orjaškemu ekscentru? To kazan zatevamo, in če niso naši poslanci v delegacijah ničvredne šlage, se bodo ti zahtevi cele Ljubljane pridružili! Pa še druga okolščina je, ki daje misli. Lajtenant Mayer je dolgo časa hodil po Prešernovi ulici gor in dol, ter prežal na svojo žrtev. Pri tem pa ni bil sam. Navzočih je bilo nekoliko tovarišev, ki so čakali pred Perlesovo vežo ter bili na vse pravljeni. Iz tega se logično sklepa, da je bil atentat dogovoren. Naše mnenje je, da je poleg prebivalstva tudi vojaštvo poklicano, da

Bodimo dosledni. Narodna dolžnost vsakega Slovenca je, da se pri vseh svojih potrebščinah in opravkih ozira na Slovence. To velja za vsa opravila, zlasti tudi za pravne zadeve. Če rabi Slovenec notarja v Ljubljani, je njegova narodna dolžnost, da gre k Slovencu. Slovenska notarja - narodnjaka sta gg. Hudovernik in Plantan.

— Škofjeloški trgovei in trgovci cele škofjeloške okolice se vljudno vabijo na sestanek dne 4. oktobra ob 3. uri popoldne v gostilni g. Ignacija Guzelja (pri Balantu) v Škofji Loki, povodom razgovora obnovitve, oziroma popravila uradne tehtnice na železniškem kolodvoru v Škofji Loki. Ker je zadeva najnujnejša, prosimo interesente, naj se v obilnem številu shoda udeleže. Razen tega pogovora pride na vrsto tudi razgovor glede povečanja skladišča na postaji Škofja Loka.

— **Prijazni ljudje.** Iz Kamnika se nam piše: Ljubljanski spediter Ranzinger ima v Kamniku svojo villo. Dne 28. m. m. so šle šolske deklice v samostansko šolo. Menile so se o ljubljanskih dogodkih. Te otročje pogovore so slišale na vrtu sedeče Ranzingerjeve hčere. Naslednje jutro so bili izpuščeni Ranzingerjevi psi, ki so potem šolske deklice napadli in bi se bila kmalu zgodila nesreča. Ranzingerjevi psi so sicer vedno zaprti, ker so nevarni. Konstatiramo, da morajo otroci hoditi mimo Ranzingerjeve vile v šolo. Prosimo slavno županstvo, naj storí enegične korake.

— **Vse taje.** Na dopis, ki nam je bil poslan iz Divače in ki je poročal, kako so s semnja odpravili kramaričo Götzl, smo primorani po znanim § 19. tiskovnega zakona sprejeti po advokatu dr. Vallentschagu nam poslani popravek: Z ozirom na objavljeno notico »Divaški sejem« v številki 226. »Slovenskega Naroda« od dne 28. septembra prosim, da sprejmete v današnjo številko vašega lista nastopni popravek: »Ni res, da sem ob pogrebu slovenskih žrtev ploskala; res je temveč, da nisem ob času pogreba zapustila stanovanje in nisem nič enakega storila. Ni res, da sem se na sejmu v Divači izrazila: »Ich werde alle Windischen klagen«, res je temveč, da nisem nikoli rabila besed: »alle Windischen«. Ni res, da sem bila iz sejma v Divači izpodena, res je marveč, da sem prostovoljno odpotovala, ko mi županstvo ni hotelo jamčiti niti za osebno varnost. — Spoštovanjem L. Götzl.
— V Ljubljani, dne 30. septembra 1908. — Op. ured.: Tudi ta popravek seveda ne preminja nič na resnici. Zdaj vsak vse od kraja taji. Sicer pa ve že vsak otrok, kako se da § 19. zlorabiati.

— »I. kranjska zaloga klavir-jev« je last nekega Varbinega. Slovenska dama, ki je imela od njega klavir, mu ga je vrnila. Varbin neg ji je na tozadevno naznanilo odurno odpisal, rekši med drugim, da ne potrebuje podpore od Slovencev«.

— Demonstracija iz realčnega poslopja. V torek ob 3. uri 10 minut je korakal Sokol II. iz telovadnice na Grabnu. Prišedši do deželnega dvorca, so Sokoli zaslišali silno vpitje »Heul, Heul«. Vpili so to dijaki iz prvega nadstropja realčnega poslopja pri srednjih oknih. To je bilo počitno izzivanje. Kaj pravi k temu

Slovensko gledališče. V nedeljo popoldne ob 3. je ljudska predstava ob znižanih cenah ter se po desetih letih igra iznova slavna, plemenitih tendenc polna romantična igra Raimundova »Zapravljivec«. V glavnih vlogah vile Keristane, Volteja in Roze nastopijo novoangaževana igralka gdč. Ludvika Kavček, g. Josip Povhe in gdč. Terezija Thallerjeva. Blodvelja igra g. Toplak. Pri predstavi sodeluje prvič koncertni orkester »Glasbene Matice« Pevske točke izvajajo gdč. T. Thallerjeva, g. Jos. Povhe, gosp. Križaj in moški operni zbor. — V nedeljo zvečer ob polu 8. je prva opera predstava in se pojde prvič Puccinijeva opera »Madame Butterfly«, tragedija Japonke Chocho-san, ki jo poje gospa Lili Nordgårtova. Američanskega lajtnanta Pinkertona poje tenor g. Al. Fišala, konzura Sharplesa g. bariton Bogdan pl. Vulakovíc, višjega japoskega boneca basist gosp. Bog. Vlček. V manjših vlogah sodelujejo gdč. Peršlova, gdč. Peškova, g. Bohuslav, g. Iličić in g. Juwan. Sodelujeta ženski in moški operni zbor. Pri tej predstavi nastopi prvič polnoštevilno novi koncertni orkester »Glasbene

Slovensko gledišče. Nova gledališka sezona se je začela včeraj. Otvorila se je s slovansko igro, ki je bila že pred mnogimi leti pripeljana za slovenski oder, a je obležala v arhivu. Ippolit Vasiljevič Spazin - kijevskega pisatelja petodjetianske drame

»Gospa majorka«, je izven Rusije le malo znan, dočim so na Ruskem nekatere njegovi drami tako priljubljene in se pogostoma predstavljajo. »Gospa majorka« je drama, v kateri je pisatelj poskusil stari problem o moči demonične ženske nad moškim svetom predočiti v obliki slike iz ruskega življenja. Fenja, kinecko dekle, je ženska, ki ni zunajna ljubezni, hoče pa v vseh moštvih, s katerimi pride v dotiko, vzbudiši ljubezen do nje in jih narediti za svoje sužnje. Brez sreca je in brez vesti, natura, ki stoji onkraj dobrega in zla, ženska, v kateri sta egoizem in samopasnost razviti do skrajne neje. Fenja je prinesla nesrečo v hišo, kjer so jo vzgojili in v nesrečo pomegne vse, ki se ji približajo. Na odru se to vse zgodi, ali pisatelj ni bil v stanu prikazati Fenje kot tako demonsko bitje, kakršno naj bi bilo po njegovih intencijah. Kar govori in kar dela ni tako, da bi moglo človeka zdruge pameti tako zmešati, kakor se to v igri zgodi in zato so te žrtve prezsrčne Fenje včasih le nekako zmešane, prav kakor bi bile slaboumne. Pisateljeve moči pač niso zadovoljstvo za pregnantno označenje tega karakterja. V ostalem pa je igra prav spremno zasnovana in razplete na, dejanje je zanimivo in tudi vse figure so četudi dostikrat nekam verjetne, vendar karakteristične in nekatere skoro tipične, kakor zlasti rahkoživec Sladujev in majorjev slava. Specifično ruskega je na tej igri pač malo, večinoma le zunanje stvari; le tod in tam zablesti nekaj, kar je originalno rusko. Uprizorjena je bila igra prav skrbno in vestno. V prvem dejanju bi se bilo dalo marsikaj nepotrebnega črtati. Režiserji opozorili, da je malo verjetno, da ima ruski pravoslavni mlinar, ki bi na daleč na kmetih pod visokimi gumi, katoliški križ v sobi, poleg kijsa madone, fotografije mestnih gralcev in da bi deval s kleščami ladjkor v čaj. Sicer so pa to malenosti. Igralo se je prav dobro in že leti je le, da bi bile vse predstave edno na taki stopnji, kakor je bila nočna. Največjo in najtežjo vlogo je imela gospa Boršnik-Zvonara in jo je v vsakem oziru izvedla brezpogojno hvalevredno ter se trudila ustvariti Fenjo tako, kakor je pisatelj pač mislil, da naj bo, a tega ni mogel popolnoma doseči. Miličarja Karjagina je igrал g. Nučič v nemo temperanta in čuvstvom. Izdal je že v prvem prizoru z zero materjo toliko ognja, da mu ga je proti koncu pošlo. Prav dobra in jasno karakteristična sta bila g. Drautinovič in g. Povhe; novi dan slovenske drame g. Iličič se precej srečno upeljal. Pohvalo zaužijo tudi gg. Ronovska, Drautinovičeva in Bukšekova ter gg. Toplak, Molek, Dailo in Križaj.

— Š —

— Na dan z imeni ranjenih Nemcev v Ljubljani! Nemci so razvrgali pretekli teden cele bajke o dobrodikih v Ljubljani. Pred vsem so strjevali, da je bilo pri demonstracijah veliko število ljubljanskih Nemcev in nemčurjev dejansko napadenih in ranjenih. Od demonstracij je sedaj preteklo štirinajst dni, a še vedno zaman čakamo, da bi nemški sti, ki so sicer jako zgovorni, navedli imena onih ljubljanskih Nemcev in nemčurjev, ki so bili za časa demonstracij dejansko napadeni in ranjeni. To molčanje pač zadostno upričuje, da so bile vesti o nemških ranjencih v Ljubljani od kraja do konca zlagane. Sicer pa ve tudi vsa ljubljana z oblastmi vred, da je za časa demonstracij in nasneje ni skrivil niti las nobenemu ljubljanskemu Nemcu li nemčurju. Naše skrbne delne vlade sveta dolžnost bila, da bito dognano dejstvo, da uradno razglasiti po listih, ker bi pač ne smela trpeti, da se o ljubljani trosijo takšne gorostasne azi in naj si jih priobčujejo udi nemški listi. C. kr. deželna lada seveda ni storila svoje dolžnosti, gre se pač za čast slovenske Ljubljane! Zato je povsod sedaj razširjeno prepričanje, da je es v Ljubljani bila ranjena cela vrsta Nemcev. V Gradcu celo javno nabisko za nemške ranjence v Ljubljani. Na takozvani prireditvi „Herbstmesse“ v Gradcu se nahajajo nabiralniki z napisom: „Kleine Spenden für die schwerbeschädigten Deutschen in Laibach.“ Kdo pa so ti „težko poškodovani ranjeni v Ljubljani“, povejte nam, g. dr. Eger! Zmeni na dan, kazinotje, sicer morete misliti, da se nameravate z nabiranjem prispevkov za „schwerbeschädigte Deutsche in Laibach“ odškodovati za tisto vsoto 60.000 kron, ki ste jo hoteli zprečati od države kot odškodnino za razbite šipe, ki so bile sodno cenjene na 8000 kron!

— **V obvestili sotrudnikom.** Krvavi dogodki 20. septembra so bivšeno premenili ves položaj na Slovenskem. Pokazalo je, da v teh dneh, da je slovenska stvar v tem nevarnosti, da je treba osredotočiti vse moči na obrambo slovenskega naroda proti različnim sovragom. V takih razmerah in v takih časih morajo stopiti v ozadje druge zadeve in se je kolikor se poda da izogibati vsemu, kar bi delalo nasoglašanje ali motilo potrebno koncen-triranje slovenskih moči na narodno delo. To naj uvažujejo različni sotrudniki in sploh vsa javnost. S tem, da odklanjamo dopise zoper posamične duhovnike, dopise o raznih preprih med naprednimi in klerikalnimi društvi, dopise o pregreških kakih fantov in deklet z klerikalne stranke in kar je takih stvari, s tem nikakor še ne zapuščamo naprednega stališča in programa svobodomiselnosti, na katerem stojimo. Nasprotoj je pa gotovo, da moramoudi mi storiti kar je mogoče in kar se sme lojalno zahtevati, da se ne moti začeta koncentracija narodnih sil in zato prosimo, naj različni gg sotrudniki ne postavajo takoj nervozni in naj ne proglašajo našega postopanja kar za klavirno kapitulacijo pred klerikalizmom. Potrebno je skupno delo za skupne smotre slovenskega naroda, kdor to hoče, ne sme v vsakem jajčku dlake iskat. Upamo, da bo javnost vpoštevala ta naš apel in nas pri tem podpirala; sotrudniki pa naj se po tem ravnajo. Nismo kapitulirali pred klerikalizmom in svojih principov ne bomo zatajili, kakor nudi ne zahtevamo, da bi jih „Slovec“ zatajil, ali delati se mora na to, da se omogoči skupno postopanje v narodnih stvareh.

— **Bun na „Kranjsko hranilico“.** Naval dvigateljev hranilnih vloga „Kranjsko hranilico“ je naravost velikanski. Samo včeraj je bilo dvignenega denarja nad 1 milijon. Ves ta denar se je naložil deloma pri „Mestni hranilnici ljubljanski“, deloma pri „Vzajemnem podornem društvu“ in „Kmetski poselnici ljubljanske okolice“. V celiem je bilo dosedaj iz „Kranjske hranilice“ dvignenega denarja nad 5 milijonov krov.

— **Gospod Henrik Kenda** nam kaže: Sklicuje se na § 19. tisk. zakona rosim za sprejem naslednjega pravila: Ni res, da sem član „Südmarke“, kakor je bilo pisano v „Slovenskem Narodu“, res je marveč, da sem bil nikdar član tega društva, a ni sem nikdar daroval ničesar za društvo in da je v tega društva „Wegweiser“ prišlo moje ime brez moje vednosti in proti moji volji. — Odličnim spoštovanjem — Henrik Kenda, trgovec v Ljubljani.

— **Nemški ali dvojezični nazivi** se zopet pojavljajo na raznih mrah in trgovinah ali prav redki, tako redki, da jih vsakdo zapazi.

— **Novomeške demonstracije pred okrajinim glavarstvom.** Radi edoljnega demonstriranja po Novem mestu, kjer se ni nobenemu Nemcu ziroma nemčurju ničesar prigodilo, — poročilo graške „Tagesposte“ in „Tagblatta“ je bilo lažljivo, bi okrajno glavarstvo rado naložilo nekaj Slovencev. Poudarjamo, da se ni ni ena šiparazbila, da je samo „lärmend“ demonstriralo, kakor so oznanila oblastva. Vredo 30. t. m. je novomeško okrajno glavarstvo poklicalo deset oseb, v zaslišanje „radi razgrajanja“. Ker povедbe nisc bile točne, so izbrali iz teh slojev prebivalstva deset gospodov, nad katerimi bi se naši Germančki radi osvetili. Poklicani so: absolvent grmske kmetiške šole g. Jakše ml., kapelnik Poula, trgovec Purini, mehanik Pristov, časnikar Jakner, visokošolec Jeruc, delavec Lanžin, trgovec Bergant, blagajnik Verdan in županov brat Hans Ogoutz. Zaslišanje je vodil vladni koncipist g. Borštnar, ki ni niti hočel prebrati ovadbe, da ovanenci še zdaj prav ne vedo, da hoče politična oblast od jih. Po triurnem zaslišavanju, pisanju in mečkanju se je obravnavala reložila na nedoločen čas. Radovedno mo, kaj se izcimi iz te zadeve, ker je jo po dalnjem priznanju le dokalo nekaj „živio“ klincev. Omeniti se mora, da ni bilo pri zaslušanju nega stola na razpolago, da so morali obtoženci cele tri ure stati. Solicitator g. Krajger, ki je iz prijaznosti do obtožencev stenografal izjave, je moral sedeti na nem predtem stolu. O izidu še podamo.

— **Slovensko gledališče.** Danes, v petek se igra prvič angleška burka „Nioba“. — Jutri v soboto se igra prvič veseloigra „Gospod enator“, ki sta jo spisala znana romediografa pl. Schönthan in Kallenburg. — V nedeljo popoldne ob 3. se igra „Zapravlivec“, čarobni igrokaz s petjem in godbo, zvečer ob polu 8 se poje prvič opera „Madame Butterfley“.

— Šelske vesti. Za začasnega učitelja - voditelja na Colu je imenovan g. Karel Straus, za Kal pa gdôna Pavla Vilhar. Za suplentinjo v Godah je imenovana gdôna Marija Bostjancic.

proga tukajšnjega zastopnika Živnostenske banke Samuela Gruške, je svojo službo preteplila in spodla iz službe samo zato, ker je Slovenka. Priče na razpolago.

Gostilničar pri „Črnom orlu“ v Gospoških ulicah je vpisal svoja dva soloobvezna otroka za Nemca. Ta gostilničar je obenem o. kr. cestni mojster. Morda je radi tega Nemeц?

V Velenjevu na Koroskem je
dne 14. t. m. sodna prodaja lepe na
glavnem trgu stoječe hiše št. 17 pri
„Tigru“. V hiši je dobro obiskovana
gostilna, poleg nje je moderno ure-
jena mesnica z ledenico itd. Par on-
dotnih nemčurjev se je bahalo, češ
da bo to nemška posest. Ker je oko-
lica izključno slovenska, poleg tega
v mestu samem dokaj Slovencev, se
naj podjetni Slovenci pač požurijo.
Najmanjši potrebni kapital 5000 do
6000 K — Drugi slovenski časopisi
se prosijo, da naj opozore javnost
na to dražbo.

Odhodnica slovaških enoletnih prostovoljcev 27. pešpolka. Lep je bil večer, ki so ga priredili imenovani prostovoljci preteklo sredo v areni Narodnega doma. Gospod

v arenì „Narodnega doma“. Gospod Prijatelj je v svojem goveru v pri-

prljatil je v svojem govoru v prisrčnih besedah dal slovo preteklemu vojaškemu letu ter pozdravil novo dobo prostosti. Dalje je govoril o težkem slovesu in o lepih in žalostnih dneh, ki so jih med letom skupno prebili. Svoj govor je končal z besedami: „Ljuba brata, Čeh in Poljak, vidva se vračaša sedaj v svojo domovino in ko bosta sedela v družbi svojih ljubih, prosim, povejta jim, kako ljut boj bije slovenski rod doli na jugu.“ Nato je govoril Poljak g. Zeglicky v svojem maternem jesiku, poslavljajoč se od svojih kolegov. Slovence je bodril, da jim boj prinese srečo in slavo, ter jih zagotavljal, da bo v svoji domovini z navdušenjem govoril o bratih Slovencih in o njih boju. Govoru je sledila prisrčna zabava s petjem slovenskih in slovanskih pesmi. Ob 11. so se protstovoljci bratsko poslovili ter si zadnjič prijateljsko segli v roke. Ob slovesu so nabrali znaten prispevek za spomenik narodnim žrtvam.

Podpora gasilnim društvom.
Deželni odbor Kranjski je podelil za leti 1908. subvencije iz stražno-gasilnega zaklada nastopnim gasilnim društvom: Ljubljana 800 K; Begunje, Bled, Bela cerkev, Boh. Bela, Dobliče, Spodnja Idrija, Ilirska Bistrica, Kašelj, Postojna, Stožice, Škofja Loka, Trzin, Vavta vas, Velika Loka, Vodice, in Vrhnika po 200 K; Dravlje, Kropa, Ljubno, Mirna peč, Ribno, Rudolfov, Sora, Stob, Studeno, Zgornja Šiška, Št. Peter pri Rudolfovem, Št. Vid nad Ljubljano, Tacen, Tomišelj, Vinica, Vižmarje in Žabnica po 160 K; Breznicna, Cerkle, Dobrepolje, Dol, Dolenja vas pri Ribnici, Gameljni, Gorje, Horjul, Hotederšica, Hruševje, Ježica, Kamna gorica, Komenda, Koštanjevica, Kranjskagora, Ledina, Moravče, Pirniče, Polhov gradec, Predoslje, Radovljica, Razdrto, Ribnica, Rovte, Semič, Slavina, Sodražica, Studenec-Ig, Sv. Križ, Senčur, Vače, Vič Glince, Verbljene, Zagorje, Žiri in Štefanjavas po 120 K; Bizavik, Bloke, Borovnica, Brezovica, Cerknica, Črnivrh, Črnomelj, Dobračeva, Dolenja vas pri Cerknici, Dolsko, Godovič, Hrušica, Idrija, Karšča, Bela

vič, Hrušica, Idrija, Koroška Bela, Krka, Krško, Leše, Litija, Gorenji Logatec, Dolenji Logatec, Mengeš, Mokronog, Moste, Mošnje, Motnik, Orehošica, Pijava gorica, Planina, Poljane, Preddvor, Rateče, Senožeče, Sorica, Srednja vas, Sv. Gregor, Sp. Šiška, Škocjan, Šmarje, Šmartno pri

Litiji, Št. Juri pri Grosupljem, Št. Rupert, Št. Vid nad Vipavo, Trata, Trebnje, Vrd, Višnjagora, Voglie in Železniki po 80 K. Skupno 15.600 K.

Obuj. V Beljaku je mračni hrvaški delavec pri gradnji železnice zabolel z nožem delovodja Mile Orenovića. Morilec je hotel zbežati z vlakom proti Ljubljani, a so ga orožniki v Jesenicah potegnili iz vlaka.
Hudi gosti. Te dni se je v Jelenčevi gostilni popivalo do policij-ske ure. Ko je določeni čas že pretekel in se jim gostilničar ni več upal dati pijače, so se sicer iz gostilne dasi neradi odstranili, a ko so bili na cesti, so se nad gostilničarjem maščevali s tem, da so začeli s kamnjem bombardirati v njegovo stanovanje. Šodišče jih bode poučilo, da

Ponarejeni goldinarji krožijo v medvodski okolici. Falzifikate se spozna po tem, da so temnejši od pravih, polzki, tanjši in nimajo na robu besedila „*Viribus unitis*“. Tudi po cvenku se razločujejo od pravih goldinarijev.

Velika tatvina. Od 22. do 27. m. m. je bilo v Iški vasi posestniku Ivanu Šteblaju, po domače „Kroparju“ v gostilniški sobi iz omare ukradenih 4565 K obstoječih iz bankovcev po 1000, 100 in 50 K in srečk italijanskega rdečega križa. O storilcu še nimajo nobenega sledu. Eventualna sumljiva znamenja, naj se naznanijo tamošnjem orožništvu, odnosno mestni policiji ljubljanski.

Pobegnil je iz zaporov okrajnega sodišča v Karlovou dodevni Ljubomir Dimitrijevič.

Kelo ukradeno je bilo dne 27. t. m. v Spodnji Šiški strojniku Ivanu Novaku iz Verda. Kelo je bilo proustega teka, "Torpedo", je imelo pri prestavi lunknjičasto ploščo ter letnico 1899. Vredno je bilo 120 K. — Dne 15. avgusta je pa poneveril v Šiški iposejvalcu koles Leopoldu Grošiju, nek okoli 20 let star fant 60 K vredno kolo. Rekel je, da je Ivan Klemenčič, kar, da je praktikant v "Ljudski posojilnicici", kar pa seveda ni res. Svari se pred nakupom!

Sop nenašadno lepih zrelih jagod nam je poslala gospa Franja Šejpah iz Velike Loke, da pove svetu, kako abnormalno milo jesen ima Dolenska. Iskrena hvala.

Zaklalo se je v mestni klavnicici ljubljanski od 6. septembra do včetve 13. septembra 76 volov, 10 krav, 7 bikov, 118 prašičev, 227 telet, 57 kostrunov in kozlov in 3 kožički; zaklane živine se je vpeljalo 6 prašičev, 17 telet in 461 kg mesa.

Predajo "Slovenskega Naroda" in Tržiču ima g. Leopold Lavš trgovce.

Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 13. septembra do 19. sept. 1908. Število novorojenec 25 (= 32 50%), mrtvorojenca 2, umrlih 16 (= 20 80%), med njimi so umrli za jetiko 2 (oba tajca), vsled mrtvosti 1, za različne bolezni 13. Med njimi tujev 7 (= 43 75%), iz zavodov 9 (= 56 25%). Za infekcionsimi bolezni so oboleli, in sicer: za grižo 2, za vratico 2, za ušenom 2.

Drobne novice.

Grozna sirovost. Pred mariborskimi porotniki se je vrila nedavno obravnava proti posestniku Val. Bresnerju iz Radozla v mariborski oklici, ker strašno trpičil svojo ženo in otroke ter umoril svojega nad leto dni starega otroka. Obravnava, ki je spravila na dan pretresljiva grozdejstva, se je odgodila, da se preide duševno stanje uboge žene.

Strahovita nesreča se je zgodila na visoki električni železnici v Berolini. Dva vlaka sta trčila skupaj, vsled česar je padel s potniki napoljen voz z viadukta. Ubibit je bilo 20 oseb in ravno toliko ranjenih, ki najbrže ne prebole hudih ran. Lahko ranjenih je nad 50 oseb. Med ponosrečenimi ni nobenega Avstrije.

Španski kralj pride 1. oktobra v Budapešto. Po vseh ulicah, po katerih se bo vozil v kraljevi grad, bo promet ustavljen ter zasede ulice dvojni vojaški kordon.

Sestra zaklala svojega brata. Na Dunaju je 22letna, od svojega moža ločena Roza Fröhlich v prepircu zasadila svojemu 12letnemu bratu kuhinjski nož v srce.

Potopil se je parnik "Szent Istvan" ogrske parobrodne družbe "Adria" med vožnjo od Oporta v Glasgow. Vso posadko 27 mož so rešili.

Roparski napad na vlak. Na varšavski progi je 30 roparjev napadlo poštni vlak. Vrgli so bombe pod vlak, na kar se je razvila pravata bitka med roparji in želesniškim osobjem. Pri tem so roparji ubili orožnika, ranili štiri vojake, ujeli pa dva vojaka. Nato so roparji izropali vlak ter odnesli 400.000 rubljev govvine.

110 ljudi je utonilo pri nabrežju Alaske, ker se je potopil parnik "Star of Bengal".

Razne stvari.

Edison in zrakepljava. Iz Newjorka piše "Daily Mail", da se je Edison izrazil, kar se tiče zrakepljavnih strojev sistema bratov Wrightov, da nima nikakoga zaupanja do njega, kadar tudi ne do balonov, ki so lažji od zraka. On pa misli, da se ta problem posreči le z avtomatično letajočim strojem pri naglosti 200 angli. milij v eni uri, to se pravi, da bodo tak stroj preletel daljavo iz Newjorka do Liverpoola v 18 urah. S takim stremom se bodo prišlo na severni tečaj v 48 urah in potovanje okoli zemlje bodo trajalo le en teden.

Demonstracije pred sodiščem.

III. Sodnik sodniški svetnik Potrato, zapisnikar Ohm - J. Januschowsky; zagovornik dr. Ažman.

Karel Gril, rojen v Moravčah l. 1857., pristoven v Ljubljano, postrešček, stanuje Cesta v mestni log. št. 5, nekaznovan. Ovadba se glasi: 21. t. m. ob 5. popoldne je šla večja množica proti kazini, orožništvo je razganjalo množico, ki se je razširila, samo Gril ne, ki je rekel: "Jaz ne grem, če me prav prederete."

Gril: Bil sem pri Hribarju, sem raznašalec "Slovana". Prišel sem vun, in rekel: Dajte mi plac, da

grem domov. To je bilo pri Casser manau. Pustili so me. Ko pridev do Vegovič ulici so pritekli za meno in so me arretirali in vkljenili. Tedaj sem rekel, da takega »patarnoščad« še nisem nikoli nosil. In ko se je nekje zaklalic, da naj grem hitreje, sem pa rekel: »Pa mal tecimo in sem stekel.«

Na predlog branitelja in državnega pravdnika se obravnava preloži, da se zaslisijo priče.

IV. Konrad Lisac, knjigotžki pomočnik pri Schwentnerju, rojen v Ljubljani l. 1880., skrbci za matematiko in sestro, obtožen prestopka po § 314.

Izpove: Z materjo, sestro in stričevno družino smo bili v Kosezah. Okrog 9. smo prišli do »Figovcev« Tam zagledamo kordon. Hoteli smo na Karloško cesto. Dunajska cesta je bila zaprta. Šel sem h kordonu, da se informiram. Oddal bi bil tudi neko dopisnico na pošti. Stopim k častniku. Nisem še rekel nič, ali ko je častnik osorno nekaj odgovoril, mislim da: »Was wollen Sie hier?«, sem rekel: »Prosim gorovite slovenski, da bom razumel, in tu me j. orožnik arretiral. Ker so pa domaći prišli zraven, sem rekel: »Domači več proč!«

Sodnik: Ali ste rekli morebiti »hudič.«

Otoženec: Morda kot imterjekcijo.

Postajevodja Ivan Šešek se zapršeže in izpove: Bila je tedaj večja množica, katero sem opozarjal, da je tu prehod nedovoljen. Obtoženec ni ubogal, pač pa je rekel pred kordonom: »ti hudič.« Priča misli, da je »ta hudič« name letel, pač pa gotovo ne vem. Na vprašanje državnega pravdnika, ali je bilo veliko ljudi, pove priča, da kakih 30.

Sodnik: Zakaj ste ga arretali?

Priča: Ker ni šel proč!

Državni pravnik: Predlagam, da se akt odstopijo državnemu pravdinstvu, ker so dani vsi znaki pregreška v smislu § 233.

Branitelj: Protivim se temu, ker so se tam ljudje le poslavljali. To se lahko zgodi vsako nedeljo, ko prihajajo ljudje v mesto. Lahko se torej vsako nedeljo aretuje také gruče.

Sodnik: Ali je bilo veliko ljudi?

Državni pravnik: Saj je že rekli, kakih 30.

Branitelj: Ljudje so čakali tudi na tramvaj. In so tamkaj tudi ljudi aretovali.

Sodnik: Proglasi sklep, da se akti odstopijo državnemu pravdinstvu.

V. Makso Zupančič, jurist, stanuje v Ljubljani, Prečne ulice.

Ovadba: Dne 20. t. m. je patrulja razganjala demonstrante. Obtoženec je patruljo zmerjal z »barabico« in je bil radi tega aretovan.

Izpove: Prišel sem popoldne s sestro s Fužin pred Škofijo. Šel sem čez most in pred pošto, tam sva stala s kolegom juristom Holečkom, in neki orožnik je zahteval, da se razideva. Sla vsa po Prešernovi ulici. Od obeh strani so nas tu pritisnili vojaki in orožniki ter nas bili s puškami in kopiti. Gneča je bila velika. Potisnili so nas na Marijin trg. Tam se je pelo »Hej Slovani«, jaz pa nisem mogel, ker sem bil hripav. Potem sem stal pod kandelabrom pri Balčevčevi prodajalni. Tamkaj je stal kordon Belgejcev in od »Uniona« dol je prišla patrulja orožnikov in vojakov. V tem je nekdo zakričal iz množice barabe, ko so neke ljudi brez povoda arretirali. Patrulja je stala s hrbitom proti meni. Ko se je zaslil klic »barabice«, se orožnik od patrulje obrne h kordonu in vpraša nekoga vojaka, kdo je klical »barabica«. Ta pokaže name rekoč: »Der mit dem Halbeylinger.« Ko sem videl, da gre orožnik proti meni, sem se umaknil, ker sem rekel, da se vse vprek arertia, in da bi se mene tudi arettiralo. Orožnik me je ujel in me odgnal na sodišče. To je bilo tedaj, ko je bil tudi g. dr. Pegan arretiran brez povoda. Klical ni sem »barabice«, ker tudi mogel nisen.

Državni pravnik: »Vi ste toženi samo, ker ste rekli »barabica«. Vi to tajite?«

Otoženec: Ne, ne tajim, temveč zanikam. Tajil bi, ako bi bil rekel, česar pa nisem.

Zapršeže se priča postajevodja Horak iz Zagorja, ki izpove: Otoženca poznam. Gospod Zupančič je stal pred laterno s am in je zaklalic dvakrat barabe, jaz sem ga slišal in celo videl, ko je odpiral usta.

Branitelj: Ali med vami in Zupančičem ni bilo nič ljudi? — Bilo je.

Branitelj: Torej vi ste ga slišali klicati »barabice«. Ali ste ga videli odpirati usta.

Priča: Da!

Zupančič: Vendar ne bom tako neumen, da bi orožnikom klical v lice »barabice«, ker vem, kaj se mi mora potem zgorditi. In zakaj je orožnik vprašal onega vojaka, kdo je vpil

»barabice« in so šele potem mene arretirali?«

Priča odločno zatrjuje, da je slišal in videl kričati Zupančiča ter pravi končno: »Potem moram se povestati, da so metli kamene za nami, ko smo arretiranca peljali na sodišče.«

Zaslisača se nato kot priči vajenca Franc Bigula, star šestnajst let, in Josip Zanoškar, star petnajst let. Seju ne zapriseže. Prvi izpove, da je stal cel čas poleg Zupančiča in zagotovo ve, da Zupančič ni klical barabe, temveč ljudje za njim. Drugi izpove isto ravno tako odločno ter pravi, da so ljudje za Zupančičem začeli klicati »barabice«, kdo je neki vojak prijet puško za cevo dvignil ter hotel udariti po ljudeh.

Zagovornik predlaga, da se priče zapriseže, čemur ugovarja državni pravnik, češ, da še niste stari 14 let, nakar ga sodnik pouči, da sta že.

Ko se priče zapriseže, ostaneta obe odločno pri svoji prvi izjavi, da Zupančič ni klical »barabice«, temveč občinstvo, ki je stato za njim.

Državni pravnik je prej predlagal, da se akt odstopijo državnemu pravdinstvu, čemur se pa ni ugodilo, in se je obravnava nadaljevala.

Državni pravnik: Dve izpovedi imamo, na emi strani izpoved zrelega moža orožnika, na drugi dveh mladih fantičev, komaj starci 15 let. Gotovo je, da te dve priči niste toliko verjetni, ker ste stali poleg obtoženca, dočim je orožnik gledal mu v lice in ga celo videl odpirati usta. Predlaga, da se obtoženec kaznuje v smislu § 312.

Branitelj: Izpoved priče orožnika je neverjetna. Orožniki so bili razburjeni, arretirali so popolno nedolžne ljudi, n. pr. g. dr. Pegana, torej se tej izpovedi ne more prisovati toliko verjetnosti, kakor onim dvema pričama, ki sta izpovedala tako kongruentno, oba tako enako, da je vsak dvom izključen. Pričomni pa je tudi treba, da državni pravnik postopa nad vse krut. Našel ni prav nobenih olajševalnih okolnosti! Gotovo niso oblasti v vseh teh slučajih postopale popolnoma pravilno, in če se vse to zbere in predloži na pristojnem mestu, ne vem, ali bo to prav državnemu pravniku. Predlaga, da se obtoženca oprosti.

Državni pravnik se nekako opravičuje, da ni navajal nič olajševalnega, pa tudi nič obtežilnega, temveč predlagal samo, da se proti obtoženemu postopa v smislu zakona.

Priča orožnik ostane tudi napram izpovedbam obeh olajševalnih prič pri svoji prvi izpovedi.

Sodnik zaključi dokazovanje ter proglasi v smislu § 259, štev. 3. k. pr. oprostilno razsodbo, ker se z ozirom na tako nasprotjujoče izvedbe prič ni mogel prepričati, da bi bil obtoženec res zakrivil v ovadli mu očitano dejanje.

Državni pravnik priča proti razsodbi glede krive in oprostitve obtoženca.

VI. Obtoženec Ivan Kristan, kovinski strugar pri Samassi, stanuje na Privozu št. 8. Zagovornik dr. Leskovar.

Ovadba pravi, da je Kristan bil v nedeljo, dne 20. t. m. zvečer pred kavarno »Evropo«, kjer je bilo več ljudi na kupu, katere je tam službojči orožnik Ferlič razganjal. Poval z tudi Kristana, da se odstrani, nakar ga je Kristan posal s »ti hudič«, vsled česar ga je arretiral.

Otoženec izpove: V nedeljo popoldne sem bil s svojo navadno družbo, dvema gospodinjama in še enim gospodom v Kosezah, kamor zahajamo vsako nedeljo. Vračali smo se domov in smo pred »Evropo« hoteli vstopiti v tramvaj, katerega smo pa moralni šele počakati. Prišel je k nam najprej mestni stražnik in zahteval, da se vse vprek arertia, in da bi se mene tudi arettiralo. Orožnik me je ujel in me odgnal na sodišče. To je bilo tedaj, ko je bil tudi g. dr. Pegan arretiran brez povoda. Klical ni sem »barabice«, ker tudi mogel nisen.

Državni pravnik predlaga, da se zaslisi kot priča orožnik Ferlič, ki je sedaj v Kamniku.

Dr. Leskovar ugovarja temu predlogu, ker je stvar nepotrebna, posebno ker so navzoče priče, ki mejo položaj natančno pojasniti. Predlaga, da se zaslisijo te priče.

Sodnik: Ker sem že včeraj proglasil enkrat sklep, da se vse priče zaslisijo obenem, velja to tudi za slučaj.

Obravnava se preloži, da se povabi tudi orožnik Ferlič.

VII. Obtoženca Alojzija Kalc in Ivan Veršaj; zagovornik dr. Savnik.

Veršaj je rojen na Prosek, oženjen, delavec pri Zupančiču na Martinovi cesti.

Sodnik: Ste bili že kaznovani. Veršaj: Da, zaradi petja na Pro-

soku. Sodnik: Kako to? Dr. Savnik: Ker se ne sme slovensko peti.

— Obsoten je bil na 24. nr. ker je pel po policijski ur.

Kalc: pojen na Prosek, težak pri Zupančiču, nekaznovan.

Državni pravnik: Ali ste iz Stajerskega? Težak je stajerski izraz.

Sodnik: Saj je tudi s Prosek na Primorskem.

Ovadba: Dne 20. t. m. okrog polu 9. zvečer je patrulja okrog glavne pošte razganjala občinstvo. Drugi so ubogali Kalce pa ne, temveč je klical: »Bajonet auf!«

Sodnik: Ali ste res to klical?

Kalc: Ne, tega jaz ne znam reči! Zaradi tega klica je bil Kalce arretiran. Ko Veršaj vidi to, hoče iztrgati Kalca patrulji.

Državni pravnik: Predlagam, da se akti odstopijo državnemu pravniku, da se obtoženec Veršaj zaslijeva vsled zločina v smislu § 81. kaz. zak., kajti njegovo dejanje izraze vse znake hudodelstva javnega načista v smislu omenjenega paragrafa. Kalceva zadava naj se združi z Veršajevom. Okrajno sodišče je nekompetentno.

Državni pravnik: Dne izpovedi imamo, da se akti odstopijo državnemu pravniku, češ, da se ta zadava ni takoj izročila državnemu pravdinstvu, oziroma preiskovalnemu sodniku dež. sodišča.

Sarajevo, 29. septembra. Hrvatska akademika omladina na svom sastanku izražaju najveće zgrajanje nad barbarškim činima šapskim, kličući: Slava mučenicima bratskog slovenskog naroda! — Hrvatska akademika omladina iz Sarajeva.

Bakar, 29. septembra. Sažaljenje brači za žrtve nevinih gradjana. — Habjan, Bribić, Lestek.

Zadar, 28. septembra. Organizacija stranke prava, danas u Zadru skupljena, izražaju najdublje sažaljenje nad palim nevinim narodnim žrtvama diveć se junačkoj borbi slovenskog naroda proti zajedničkom neprijatelju. Zastupnik: Prodan.

Zadar, 28. septembra. Od svih Slavena najiskreniji narode i jedini oslene naš, primi pomočnicu ruku od mladih hrvatskih nacionalista u borbi za slobodu. — Starčevičanska djačka organizacija.

Stolac, 29. septembra. Žrtve palih u obrani narodnog ponosa neka budu preteča boljih vremena za našu slovenačku braću. Slava palim žrtvama! — Srb — Stolac.

Krapinske Toplice, 29. septembra. Kravna Ljubljana i nedužne žrtve neka budu žalom za složan i ustrijan rad Slovenaca i Hrvata proti zajedničkim neprijateljima za zajednički cilj. Sa sastanka u krapinskim toplicama: Doberlet ravnatelj, Filič ljekarnik, Gjurak kapelan, Grau trgovac, Hruš knjigovodja, dr. Ilijanić ljekarnik, Korican vlastelin, Majšec načelnik, Marjanović asistent, Miškulin učitelj, Rukavina župnik, Topolščak gost, Zorić gost.

Osečak, 28. septembra. Iz krvi niče sloboda. Slava žrtvama slovenskoga bratstva nam naroda, u kojima vidimo zoruh boljih dana i sretnije budućnosti, slava mul! — Osečki starčevičanski dјaki.

Belgrad, 28. septembra. Slava i vječna uspomena izginulim narodnim vrcima i rodoljubima! Doktor Dušan Milovanović, Gjorgje Dimbija, potpuručnik Mihajlo Ilić, Vladimir Gajtović, Života Janković, Dušan Bačić, Tasa Maksimović.

Darila.

4. Izkaz prispevkov za spomenik in oskrbo žrtev 20. septembra 1908. Dne 1. oktobra 1908 došli so podpisanim blagajniku "Zdrženega narodnega odbora" sledeći prispevki: Posojilnica v Ribnici na Kranjskem a) za ranjence K 200, b) za spomenik K 50. — Županstvo v Planini pri Raketu na Kranjskem za oskrbo žrtev K 50. — Občinski urad na Viču pri Ljubljani a) za spomenik K 20, b) za ranjence K 80. — Karel Šajović, prometni kontrolor v Ljubljani za žrtve in spomenik kron 10. — Matka in Hinko Perné v Šurji za spomenik narodnim mučenikom K 2. — Fran Babič iz Skofjeloka v gostilni na "Kazini" za oskrbo ranjencev od kmetov iz Praprotnega in okolice v selški dolini nabranih K 8.50. — Neimenovana soproga v Ljubljani za ranjence K 5. — Marija Marzola iz Viča za žrtve K 4. — Zbirka uslužbenec tvrdke F. P. Vidic & Komp. v Ljubljani za žrtve K 9. — Gospodarsko napredno društvo za Šentjakobski okraj v Ljubljani a) za spomenik K 20, b) za ranjence K 20. — Ivan Grčar, trgovec v Ljubljani a) za spomenik K 25, b) za žrtve K 25. — Karl Šinkovec iz Ljubljane za oskrbo žrtev K 10. — Tvrdačna Ana Šinkovic, nedol. dediči v Ljubljani za oskrbo žrtev K 20. — Gostilna Štev. 10 na Martinovi cesti v Ljubljani za spomenik K 2. — Pri odhodnici rekrutov za žrtve nabranih K 10. — D. J. in K. v Ljubljani a) za spomenik K 15, b) za oskrbo žrtev K 15. — Anton Svetek, c. kr. računski nadsvetnik v Ljubljani za ranjence K 20. — Potovalna pisarna Ed. Kristan v Ljubljani a) za spomenik K 10, b) za žrtve K 10. — Ivan Sibrizaj, nadruženik v Ljubljani a) za spomenik K 4, b) za ranjence K 6. — Občina Spodnja Šiška pri Ljubljani a) za spomenik K 100, b) za žrtve K 100. — Skupaj K 850.50. — Vsem darovalcem najsrcenejša zahvala! — V Ljubljani, dne 2. oktobra 1908. — Dr. Alojzij Kokalj s. r. blagajnik.

Meteorologično poročilo.

Voda nad morjem 206. Srednji vrhni tisk 786.9 mm.

Obdobja	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebes
1. 9. zv.	744.5	10.0	sl. svzh.	jasno	
2. 7. zj.	743.8	3.6	sl. ljjvhz.	meglja	
2. pop.	741.4	18.1	sl. vzhod	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 11.1°, norm. 12.8°. Padavina v 24 urah 0.0 mm

Trgovski pomočnik
starješa ali vsaj vojaščine prosta moč, spreten in hiter prodajalec, posebno manufakturisti stroki, se sprejme tako v trgovino z mešanim blagom. Trdke M. Eisner v Litiji. 3514-2

Klavir

358
V najem dajem za takoj lepo prostorno klet

tvrdke Bösendorfer, dobro ohranjen se zaradi selitve pred za majhno ceno na Marije Terezije cesti 28.

Jzjava.
Podpisane prodajalke iz trgovine ge. P. Recknagel potrjujejo, da niso, kakor trdi cenji, "Slov. Narod" od 22. septembra, slišale obdolženih izrekov ter da ga Recknaglova ni nikdar z najmanjšo besedo hotela žaliti slovenskega občinstva.

V Ljubljani, 1. oktobra 1908.
Ivana Vičić. Antonija Sicher.
Anica Obrekar.
• Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Dobro ohranjen

klavir
se pred po niski ceni v Tobačni milič štev. 3. 3535-1

Odvetniška pisarna dr. F. Bradica in dr. M. Pretnar v Trstu, Via Nova Štev. 13, II. nadstropje sprejme izvezbanega

koncipijenta
ki ima pravico substitucijo na dež. sodišču. Nastop 1. decembra t. l. ali 1. januarja 1909. Plača po pogodbi. Koncipijenti, ki so zmožni italijanske, imajo prednost. 3443-1

Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine samo 849.35

Ed. Šmarda
oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši "Kmettske posojilnice", nasproti gostilne pri "Figevcu".

Reza Hubmayer

Vljudno naznanja, da se prvo dni oktobra prične redni pouk na njenem 3490-2

od visoke c. kr. vlaže potrjenem učilišču, na katerem se bodo poučevalo: risanje krojnih vzorcev, prikrojevanje in izdelovanje ženskih in otroških oblek po najboljšem, do sedaj nedosežnem sistemu.

Natančnejša pojasnila in sprejem učenk **vsak dan** in sicer od 6. do 7. zvečer ali pa pismeno na naslov:

Reza Hubmayer, učiteljica krojnega risanja. Kongresni trg 6, 2. stop., I. nadstr.

Hoteli „Ilirija“ v Ljubljani

Kolodvorske ulice.

3 minute od Južnega kolodora. — Telefon št. 163.

Podpisana dovoljuje si slavnemu občinstvu vljudno naznati, da so vsi restavracijski prostori hotela "Ilirija" popolnoma prenovljeni, ter da je pred vsem za **tototo in solidno postrežbo** čestih gostov preskrbljeno.

Priporoča se **priznano dobra kuhinja** ter **najboljša prista domaća** in **tuja vina**. Izborno vedno sveže delniško in plzensko pivo. — Vina v buteljkah vseh vrst. 3484-2

Sprejema se opoldanski in večerni abonent na hrano.

Slavna narodna društva, korporacije, klubi, plesne društva se opozarjajo na pripravne salonske prostore za prireditve zborovanj, veselic, družinskih večerov, banketov, ženitav in drugih.

Potujočemu občinstvu so na razpolago **udobno urejene, najlegantnejše sobe za tuje**. — **Zmerne cene.** — **Solidna postrežba.** Za mnogobrojen obisk se vljudno priporoča.

Marija Novak,
hotelirka

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovidnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšočimi se vplačili.

Vsek član ma po proteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

45-113
— vzajemno zavarovalna banka v Pragi. —

Rez. fondi: 41.835.041.01. Izplačane odškodnine in kapitalije 97.814.430.97 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vsekoči slovensko-narodno upravo.

Vse pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah štev. 12.

„V Angleškem skladisču oblek“

O. Bernatovič v Ljubljani, Mestni trg štev. 5.

obsega zaloge čez

25.000 komadov

najnovejše jesenske in zimske konfekcije

za gospode, dame, dečke, deklice in otroke

po čudovito nizkih cenah!

Prodaja na debelo z znatnim popustom.

1002-159

Pozor!

Usojam si naznani, da je vse moje perilo, katerega imam v prodajalni, samo domač in ne izdelek dunajskih tovarn. Za izdelovanje porabljam samo zanesljivo dobre kakovosti in bodem v prihodnje gledal na to, da svojim cenjenim odjemalcem v vsakem oziru še bolje ustrežem, kakor dosedaj, posebno z nizkimi in stalnimi cenami, katere so na vsakem komadu razvidne. — Priporočam nevestam bale od priproste do najfinje vrste, gospem telesno, posteljno in namizno perilo, gospodom pa srajce, hlače, robce l. t. d. — Na ročeno perilo se v kratkem času izvrši. 3414-3

Z velespoštovanjem

Anton Šarc.

Najbolj varno naložen denar!

Stanje hranilnih vlog:
nad 26 milijonov K.

Rezervni zaklad:
nad 900.000 krov.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši, v Prešernovih ulicah štev. 3

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža,

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure do poldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kaptalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev. 3499-3

Denarne vloge se sprejemajo po pošti in potom

c. kr. poštni hranilnice.

Xranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se prekinilo njih obrestovanje.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda enjuje takoj in najkulantnejše. Uživa najboljši sloven, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občinkoristne namene.